

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Evy Rybářové v právní věci žalobce: **GRUPO ANTOLIN BOHEMIA, a.s.** se sídlem v Chrástavě, U Nisy 108, IČ 60192925 v řízení zastoupeného JUDr. Václavem Faltýnem, advokátem se sídlem v Domažlicích, nám. Míru 143, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8.7.2014, č.j.: 26542-7/2014-900000-304.8, č.j. 26542-9/2014-900000-304.8, č.j. 26540-2/2014-900000-304.8, č.j. 29745-5/2014-900000-304.8 a č.j. 29016-2/2014-900000-304.8

t a k t o :

I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 8.7.2014, č.j. 26542-7/2014-900000-304.8, č.j. 26542-9/2014-900000-304.8, č.j. 26540-2/2014-900000-304.8, č.j. 29745-5/2014-900000-304.8 a č.j. 29016-2/2014-900000-304.8 **se z r u š u j í** a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 36.6000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Václava Faltýna, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se pěti žalobami, podanými u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení pěti rozhodnutí žalovaného, a to

-rozhodnutí ze dne 8.7.2014, čj: 26542-7/2014-900000-304.8, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí vydané Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 23.1.2014, čj: MRN 14CZ5100001631I3L6, jímž rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 90.827,- Kč a antidumpingové clo ve výši 94.720,- Kč (u soudu vedeno pod sp.zn. 11 Af 50/2014),

-rozhodnutí ze dne 8.7.2014 č.j.26542-9/2014-900000-304.8, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí vydané Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 27.1.2014, čj: MRN 14CZ5100001CFZ4A53, jímž rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 49 533,- Kč a antidumpingové clo ve výši 51 656,- Kč (u soudu vedeno pod sp.zn. 11 Af 51/2014),

-rozhodnutí ze dne 8.7.2014 č.j.26540-2/2014-900000-304.8, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí vydané Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 24.2.2014, čj: MRN 14CZ5100001EYIEA39, jímž rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 89 456,- Kč a antidumpingové clo ve výši 93 289,- Kč (u soudu vedeno pod sp.zn. 11 Af 52/2014),

-rozhodnutí ze dne 8.7.2014 č.j. 29745-5/2014-900000-304.8, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí vydané Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 26.3.2014, čj: MRN 14CZ51000017SGEW58, jímž rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 40 157,- Kč a antidumpingové clo ve výši 41 878,- Kč (u soudu vedeno pod sp.zn. 11 Af 53/2014),

-rozhodnutí ze dne 8.7.2014 č.j. 29016-2/2014-900000-304.8, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí vydané Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 22.4.2014, čj: MRN 14CZ5100001CDRSKI3, jímž rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 132 518,- Kč a antidumpingové clo ve výši 138 262,- Kč (u soudu vedeno pod sp.zn. 11 Af 54/2014).

Usnesením ze dne 12.4.2016 č.j. 11 Af 50/2014-50 byly věci vedené pod sp.zn. 11 Af 50/2014 až 11 Af 54/2014 spojeny ke společnému projednání s tím, že budou nadále vedeny pod sp.zn. 11 Af 50/2014. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 15.4.2016.

Žalobce v podaných žalobách projevil nesouhlas s rozhodnutími žalovaného, jimiž mu bylo v souvislosti s propuštěním zboží do režimu volného oběhu vyměřeno a předepsáno

k úhradě též antidumpingové clo, přestože mu dle názoru žalobce jím dovezené zboží nepodléhalo. Podle žalobce, z hlediska stanovení, zda předmětné zboží podléhá, či nepodléhá antidumpingovému clu, je fakticky i právně významné to, zda se jedná o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nebo o rohože vyrobené ze skleněné stříže. Žalobce uvedl, že mezi ním a žalovaným není sporu o tom, že dotčeným zbožím jsou rohože vyrobené ze skleněné stříže. Žalobce je přesvědčen o tom, že v případě jím dovezeného zboží, se nejednalo o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, ve smyslu užitém v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 248/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „prováděcí nařízení“), ale o rohože ze skleněné stříže, jež nepodléhají konečnému antidumpingovému clu, přestože je sazebně nelze zařadit jinam, než pod Taric kód 7019 31 00 90, k němuž Taric vedený v elektronické podobě automaticky přiřazuje antidumpingové clo, aniž by to mohl subjekt stojící vně správy při elektronickém podání celního prohlášení jakkoliv ovlivnit.

Podle názoru žalobce je rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu ve smyslu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 248/2011, popis zboží uvedený v citovaném prováděcím nařízení, konkrétně v čl. 1, zatímco Taric kódy uvedené v prováděcím nařízení nejsou určující. Skutečnost, že podstatným je samotný popis zboží vyplývá dle žalobce též z judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozhodnutí č.j. 1 Afs 101/2010-83 ze dne 23.3.2011 a rozhodnutí č.j. 9 Afs 77/2010-33 ze dne 14.4.2011. Konečnému antidumpingovému clu podle čl. 1 prováděcího nařízení podléhají jen rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nikoli rohože vyrobené ze skleněné vlny, jak je v prováděcím nařízení výslovně uvedeno, ale ani rohože vyrobené ze skleněné stříže. Jiný výklad by byl v rozporu s textem citovaného nařízení, s logikou, s legitimním očekáváním subjektu stojícího vně správy a dokonce i v rozporu s původním úmyslem zákonodárce.

Žalobce dále namítal postup žalovaného, který oproti původnímu celnímu řízení nově zmiňuje a staví napadené rozhodnutí na odpovědi Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – Ochrany obchodu a na názoru GR TAXUD z roku 2013. Dle žalobce se jedná o nové podklady, opatřené žalovaným až v průběhu odvolacího řízení, o nichž žalovaný žalobce nevyrozuměl v průběhu odvolacího řízení a neumožnil mu vyjádřit se k nim a navrhnout další důkazy. Žalovaný tak podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení, zejm. § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), když žalobci upřel jeho základní procesní právo, přičemž toto samotné pochybení mohlo mít a mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že se žalobce s uvedenými podklady seznámil již v jiných řízeních, je v ohledu uplatněného žalobního důvodu nevýznamná, neboť to, že odvolací orgán použije určité podklady v jiném řízení, jej nezavazuje zákonné procesní povinnosti v jiném řízení. Dle názoru žalobce nemůže dojít k nápravě ani v následném soudním řízení, neboť soud nemůže suplovat činnost žalovaného. Doplněné podklady představují názory orgánů či institucí EU, které jsou jen právně nezávazným názorem jiného orgánu veřejné moci, a navíc jde o názory, jež jsou v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahují se též k jiné době. Takovýto výklad je sám o sobě v právním státě při uplatňování státní moci zcela nepřípustný, zejména jde-li o výklad k tíži subjektu stojícího vně správy a proti jeho legitimnímu očekávání. Pro výklad a aplikaci právní normy je podstatné to, co zákonodárce skutečně napsal v právním předpisu a nikoliv to, co podle nynějšího tvrzení celních orgánů a orgánů EU údajně napsat chtěl. Kdyby zákonodárce chtěl postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to mohl a měl výslovně uvést, jako to uvedl u stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm.

Žalobce odmítá a považuje za nesprávný názor žalovaného, že rozhodující skutečností, která má vliv na to, zda bude rohož v případě dovozu z ČLR podléhat antidumpingovému clu, je druh skleněného vlákna, ze kterého je rohož vyrobena a nikoliv to, zda se jedná o vlákno sekané či nikoliv. Žalobce poukazuje na doslovné znění prováděcího nařízení, z něhož je patrné, že podléhají-li antidumpingovému clu rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, tak *a contrario* mu nepodléhají žádné jiné skleněné rohože a rozhodně mu nepodléhá dotčené zboží, které objektivně a prokazatelně není vyrobeno z nekonečných skleněných vláken, nýbrž ze skleněné stříže.

Dále žalobce poukazuje na fakt, že antidumpingové clo bylo nejprve zavedeno nařízením Komise (EU) č. 812/2010 ze dne 15.9.2010, o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z ČLR, na které až později navázalo prováděcí nařízení č. 248/2011. Již nařízení č. 812/2010 se podrobně zabývalo okruhem zboží, na které má antidumpingové clo dopadat, když v části B, bod 1 odst. 17 uvádělo, že se antidumpingové řízení týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken, a to: stříže, pramenců, rohoží a příze. Nejednalo se však o výrobky z těchto výrobků. Dle názoru žalobce, žalovaný tuto skutečnost zcela opomíjí a při svých úvahách se snaží za použití různých argumentů udržet svůj nesprávný názor.

Dále žalobce poukazuje na termín „*filament*“ s nímž žalovaný operoval v napadeném rozhodnutí. Dle žalobce lze v odborné literatuře, např. i ve Wikipedii vyhledat, že výraz „*filament*“ je v textilní terminologii mezinárodním označením pro všechna vlákna neomezené délky, resp. všechna umělá vlákna s výjimkou vláken, která jsou stříhána, řezána nebo trhána na určitou staplovou délku a pro přírodní hedvábí. Žalobce se tak ztotožňuje s českým překladem tohoto termínu jako „*nekonečné skleněné vlákno*“ a nesouhlasí s tvrzením, že český překlad je zužujícím ve vztahu k jiným jazykovým mutacím.

V závěru žalob žalobce shrnuje, že v případě, že vysvětlivky k harmonizovanému systému (dále jen „HS“), resp. vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře (dále jen „KN“) rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, nelze legálně ani rozumně dojít k závěru, že rohože ze stříže skleněných vláken a rohože z nekonečných skleněných vláken jsou jedním a tím samým zbožím. Podléhají-li antidumpingovému clu rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nepodléhají mu žádné jiné skleněné rohože.

Nezákonnost napadených rozhodnutí žalobce spatřuje též v porušení ustanovení o řízení, když žalovaný před vydáním rozhodnutí neseznámil žalobce s novými podklady, které shromáždil, a nebyly podkladem pro vydání prvoinstančního rozhodnutí. Tím byl žalobce přímo zkrácen na svých právech. Navrhl, aby napadená rozhodnutí zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svých vyjádřeních k podaným žalobám navrhl, aby soud žaloby zamítl, neboť je přesvědčen, že napadená rozhodnutí včetně předcházejících rozhodnutí prvoinstančního, byla vydána po řádném posouzení všech důkazních prostředků a v souladu s platnými právními předpisy.

K žalobní námitce, v níž žalobce tvrdil, že rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu, je popis zboží uvedený v čl. 1 odst. 1 prováděcího

nařízení, a to s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s těmito závěry Nejvyššího správního soudu, neboť ty stanovují, že vymezení rozsahu výrobku, na nějž dopadá konečné antidumpingové clo, se určuje kombinací popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení a popisem výrobku podle příslušných kódů KN.

Podle popisu výrobku uvedeného k položce 7019 31 HS, na který popis k položce 7019 31 00 KN odkazuje, jsou rohože ploché výztuže ze skleněných pramenů skládající se z několika set paralelních filamentů nepravidelně rozdělených (překřížených). Tato vlákna mohou být sekaná (rohože ze stříže) nebo nesekaná (rohože z nekonečných vláken) a jsou spojena pomocí vhodného pojiva nebo prošívaná. Zachovávají si svůj tvar ve formě rovnoběžných filamentů, které lze jednotlivě z rohože oddělit rukou, aniž by došlo k jejímu poškození. Žalovaný je toho názoru, že z uvedeného vyplývá, že veškeré skleněné rohože jsou vyrobeny z několika set paralelních filamentů (nekonečných vláken), přičemž tyto filameny mohou být sekané (rohože ze stříže) nebo nesekané (rohože z nekonečných vláken). V obou případech se však stále jedná o rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken).

K námitce žalobce týkající se porušení ustanovení o řízení zejm. § 115 odst. 2 daňového řádu, žalovaný uvedl, že žalobce sám zařadil dovážené zboží do podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90, která podléhá antidumpingovému clu. Prvoinstanční celní úřad podané celní prohlášení přijal, údaje v celním prohlášení neověřoval a zboží propustil do volného oběhu, přičemž použití příslušných celních předpisů upravujících celní režim volného oběhu se v souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex společenství, v platném znění (dále jen „celní kodex“), opíralo o údaje uvedené v celním prohlášení. Vzhledem k tomu, že dovážené zboží automaticky podléhá antidumpingovému clu, neměl celní úřad důvod zahajovat řízení ve smyslu čl. 68 an. celního kodexu, či podané celní prohlášení rozporovat a zboží do navrženého režimu volného oběhu na základě deklarovaných údajů případně nepropustit.

Žalovaný dále nesouhlasí s námitkou žalobce, že výše uvedené názory a odpovědi evropských institucí byly skutečnostmi novými, které byly získány až v odvolacím řízení. Žalovaný uvedl, že celní správě byly výsledky zasedání výboru pro celní kodex týkající se sazebního zařazování předmětného zboží a uplatňování antidumpingového cla na dovozy předmětného zboží z ČLR známy již v době propuštění zboží do volného oběhu a celní úřad také v souladu s těmito výsledky antidumpingové clo již při propuštění předmětného zboží do volného oběhu žalobci vyměřil. Naproti tomu žalovaný poukázal na fakt, že žalobci tyto skutečnosti známy být musely, neboť s nimi byl seznámen již v rámci řízení týkající se ve svém meritu stejné věci, a to v rámci odvolacího řízení č.j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5.3.2014.

K námitce žalobce, že v případě názorů a odpovědí evropských institucí se jedná jen o právně nezávazné názory jiného orgánu veřejné moci odlišných od žalovaného, jež jsou navíc v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahují se i k jiné době, žalovaný uvedl, že v obecné rovině lze jako podkladu pro rozhodnutí užít všech prostředků, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně, a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to včetně případných výkladových stanovisek kompetentních orgánů a institucí Evropské unie. Žalovaný dále doplňuje, že v případě Evropské komise se navíc jedná o orgán, v jehož gesci je mimo jiné vydávání KN, vysvětlivek k ní a zároveň se jedná o orgán, který samotné nařízení č. 812/2010 vydal. Bezpochyby se tak jedná o instituci v dané věci právně nadanou, jejíž výklad pojmu „rohože

z nekonečných skleněných vláken“ ve smyslu prováděcího nařízení, vysvětlivek ke KN a jednotlivých podpoložek KN žalovaný považuje za správný a naplňující smysl a účel prováděcího nařízení. Dále žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a navrhl zamítnutí žalob.

Ze správních spisů předložených žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

1) Z obsahu spisového materiálu č.j. 26542-7/2014-900000-304.8 je zřejmé, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, u Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, skleněné rohože. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 druh dováženého zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídavným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 32.596 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 1.297.527,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína.

Na základě podaného celního prohlášení rozhodl prvoinstanční správní orgán, rozhodnutím MRN 14CZ5100001631I3L6 ze dne 23.1.2014, o propuštění dováženého zboží do navrhovaného celního režimu, volný oběh zboží, přičemž žalobci vyměřil jak dovozní clo ve výši 90.827,- Kč, tak i clo antidumpingové ve výši 94.720,- Kč, jež vyměřil v souladu s prováděcím nařízením Rady (EU) č. 248/2011.

Žalobce proti tomu rozhodnutí podal odvolání, ve kterém navrhl, aby prvoinstanční rozhodnutí bylo změněno tak, že antidumpingové clo nebude žalobci vyměřeno a předepsáno k úhradě. Žalobce je totiž přesvědčen, že dovážené zboží antidumpingovému clu nepodléhá, neboť se jedná o rohože ze skleněné stříže a nikoli o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken. Odvoláním napadené rozhodnutí považuje za zjevně nesprávné a nezákonné pro rozpor s reálným stavem skutkovým a s právními předpisy. Ačkoliv žalobce své odvolání odůvodňuje ve své podstatě shodně jako žalobu, považuje soud za vhodné zmínit skutečnost, že v rámci odvolání žalobce uvedl, že v celním řízení navrhoval odebrání vzorků dováženého zboží za účelem prokázání skutečnosti, že se jedná o rohože ze skleněné stříže a nikoliv o rohože z nekonečného skleněného vlákna, aby v případném odvolacím řízení nedošlo k důkazní nouzi. Této žádosti nebylo celním orgánem vyhověno, přestože věděl, že žalobce nesouhlasí s vyměřením antidumpingového cla. Žalobce z tohoto důvodu předpokládá, že celní úřad neměl a nemá pochybnosti o tom, že se jedná o rohože ze skleněné stříže.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 8.7.2014 č.j. 26542-7/2014-900000-304.8 odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Poukázal, že problematikou sazebního zařazování rohoží ze skleněných střížových vláken a následně i dopadu prováděcího nařízení na dovoz tohoto zboží z ČLR se podrobně zabývalo Generální ředitelství pro daně a celní unii (dále jen „GR TAXUD“) na 103. zasedání Výboru pro celní kodex ve dnech 6.-8.2.2013, jehož se účastnili i zástupci z České republiky, přičemž projednávána byla otázka, zda sazebně zařadit rohože ze skleněných vláken vyrobené z filamentů (nekonečných vláken), které jsou sekané (stříž), pod kód KN 701931 10 jako „rohože vyrobené z filamentů/nekonečných vláken“, na které se vztahuje ustanovení o antidumpingovém clu

nebo pod kód KN 701931 90 jako „ostatní rohože“, které antidumpingovému clu nepodléhají. GŘ TAXUD uvedlo, že kód KN 701931 10 se vztahuje na výrobky vyrobené z filamentů (bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv), a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 701931 jsou jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného vlákna vyrobeny z filamentů, přičemž výrazy „filamenty“ a „nekonečné filamenty/vlákna“ lze užívat jako synonyma a spadají pod ně též výrobky ze stříže. GŘ TAXUD dále ke KN platné pro rok 2013 konstatovalo, že kód KN 701931 10 byl vytvořen pro rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken) s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a kód 701931 90 byl vytvořen pro rohože vyrobené ze skleněné vlny. Nicméně podle rozhodnutí Světové celní organizace (WCO), byly následně rohože ze skleněné vlny zařazovány do položky 7019 39 HS a v konečném důsledku tedy zůstala podpoložka 7019 31 90 KN „prázdná“, a proto byla v KN platné pro rok 2014 zrušena.

Ve svém rozhodnutí žalovaný též poukázal na závěr zasedání výboru pro celní kodex, který stanovil, že *„kód KN 701931 10 se vztahuje na výrobky z filamentů, bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv, a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 7019 31, jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného skleněného vlákna, jsou výrobky z filamentů: „Rohože jsou plošné vyztužovací výrobky ze skleněných pramenů, které sestávají z několika stovek paralelních filamentů rozložených v náhodném uspořádání“*. Žalovaný ve svém rozhodnutí k tomuto závěru doplnil, že zboží zařazované v roce 2013 pod tuto podpoložku KN 701931 10, podléhalo antidumpingovému clu. Žalovaný je přesvědčen, že tento závěr lze aplikovat i na dovozy rohoží ze skleněných střížových vláken realizované v roce 2014. K obdobnému závěru došla i Evropská komise, Generální ředitelství pro obchod, Ředitelství H – ochrany obchodu, Antidumpingového a antisubvenčního výboru ve svém stanovisku ze dne 29.1.2014, ze kterého vyplývá, že rohože vyrobené ze stříže spadají pod obecný pojem „rohože vyrobené z nekonečných vláken (filamentů)“ a podléhají tudíž antidumpingovému clu uloženému prováděcím nařízením. Jinými slovy, jediným typem rohoží, který pod tento pojem nespadá, jsou rohože ze skleněné vlny. Žalovaný uvedl, že s výše uvedenými závěry výboru pro celní kodex, tak se stanoviskem Evropské komise, byl seznámen již v rámci předchozích odvolacích řízení týkajících se ve svém meritu stejné věci (viz. č.j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5.3.2014), tedy v době podání odvolání proti napadenému rozhodnutí, mu byly tyto závěry známy. Pro rozhodnutí, zda dovážené zboží podléhá antidumpingovému clu, je rozhodující druh vlákna, z něhož je rohož vyrobená. Ačkoliv na druhé straně sám přiznává, že termín „*filament*“ v české jazykové verzi prováděcího nařízení překládaný jako „nekonečné vlákno“, případně jen „vlákno“, může působit interpretační potíže. Žalovaný v rámci odvolacího řízení porovnal znění čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, uvádějící popis výrobků, na které se vztahuje antidumpingové clo, v několika jazykových verzích (české, slovenské, polské, anglické, německé), přičemž upozornil na to, že každá jazyková verze unijního předpisu je stejně autentická a má v principu stejnou relevanci. Porovnáním několika jazykových verzí, dospěl žalovaný k závěru, že v některých případech hovoří překlad prováděcího nařízení o „rohožích vyrobených z nekonečných skleněných vláken“ v jiných případech o „rohožích vyrobených ze skleněných vláken“.

Dle názoru žalovaného však není možné, spokojit se při výkladu čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení pouze s prostým jazykovým výkladem, ale je nutno přihlídnout též ke smyslu a účelu právní normy, přičemž rozhodující je smysl a účel normy, nikoliv samotná její dikce. Účelem prováděcího nařízení je poskytnout ochranu vnitřnímu trhu Evropské unie před dumpingovým dovozem některých výrobků z nekonečných skleněných vláken z ČLR, a to formou uvalení antidumpingového cla na tyto výrobky. V anglickém a německém znění čl. 1

odst. 1 prováděcího nařízení, se termín „*filament*“ vyskytuje v takové souvislosti, že lze jednoznačně dovodit, že se jedná o skleněná vlákna v širším slova smyslu (tj. „nekonečně“ dlouhá i nasekaná), přičemž z preambule nařízení je zřejmé, že z antidumpingového opatření byla z určitých důvodů vyřazena skleněná příze a skleněná vlna. Z těchto pasáží, dle žalovaného nijak nevyplyvá, že by z antidumpingového opatření měly být vyňaty též rohože ze sekaných (střížových) nekonečných vláken. Dále žalovaný upozornil na skutečnost, že ve více jazykových verzích (např. anglické, francouzské, německé, polské, slovenské), se v názvu předpisu vyskytuje slovo „nekonečná“ či „kontinuální“ ve spojení s výrazem „*filament*“, avšak v samotném čl. 1 odst. 1 již tento přívlastek neobjevuje. Prováděcí nařízení naopak ve výčtu dotčených výrobků uvádí v čl. 1 též stříž, kterou nelze v úzkém slova smyslu podřadit pod termín „nekonečná vlákna“. Na základě výše uvedeného, je žalovaný toho názoru, že z terminologie názvu předpisu a z terminologie použité v čl. 1 tohoto předpisu, lze dovodit, že pod termín „nekonečná vlákna“ lze v širším slova smyslu podřadit jak nekonečná vlákna, tak i vlákna sekaná. Obdobně jako žalovaný uvedl ve svém vyjádření k žalobě popsaném výše, tak i v napadeném rozhodnutí je žalovaný toho názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se žalobcem uvedenými rozhodnutími Nejvyššího správního soudu, týkající se oprávnění celních orgánů uvalit antidumpingové clo, založené na kombinaci popisu výrobku a kódů KN. Žalovaný uzavřel, že v kontextu vysvětlivek k HS, závěru ze zasedání Výboru pro celní kodex a stanoviska Evropské komise, rohože ze střížových skleněných vláken spadají pod obecnější pojem rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken a dopadá tak na ně konečné antidumpingové clo. V závěru napadeného rozhodnutí zhodnotil žalovaný jako irelevantní námitku žalobce týkající se jeho žádosti o provedení odběru vzorku z dováženého zboží v průběhu celního řízení, neboť tato žádost nebyla ze spisového materiálu patrná.

2) Z obsahu spisového materiálu č.j.26542-9/2014-900000-304.8 vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, u Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, skleněné rohože. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 druh dováženého zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 16 040 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 707 614,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína.

Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 27.1.2014, čj: MRN 14CZ5100001CFZ4A53 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 49 533,- Kč a antidumpingové clo ve výši 51 656,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto žalovaným rozhodnutím ze dne 8.7.2014 č.j.26542-9/2014-900000-304.8. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

3) Z obsahu spisového materiálu č.j.26540-2/2014-900000-304.8, vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, u Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, skleněné rohože. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 druh dováženého zboží skleněné rohože a do kolonky č.

33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídavným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 33 840 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 1.277 931,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína.

Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 24.2.2014, čj: MRN 14CZ5100001EYIEA39 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 89 456,- Kč a antidumpingové clo ve výši 93 289,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto žalovaným rozhodnutím ze dne 8.7.2014 č.j. č.j.26540-2/2014-900000-304.8. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

4) Z obsahu spisového materiálu č.j. 29745-5/2014-900000-304.8, vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, u Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, skleněné rohože. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 druh dováženého zboží skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídavným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 16 672 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 573 661,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína.

Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 26.3.2014, čj: MRN 14CZ51000017SGEW58 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 40 157,- Kč a antidumpingové clo ve výši 41 878,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto žalovaným rozhodnutím ze dne 8.7.2014 č.j. č.j. 29745-5/2014-900000-304.8. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

5) Z obsahu spisového materiálu č.j. 29016-2/2014-900000-304.8, vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, u Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, skleněné rohože. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 druh dováženého zboží skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídavným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 47 312 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 1.893 991,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína.

Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 22.4.2014, čj: MRN 14CZ5100001CDRSKI3 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 132 518,- Kč a antidumpingové clo ve výši 138 262,-

Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto žalovaným rozhodnutím ze dne 8.7.2014 č.j. č.j. 29016-2/2014-900000-304.8. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

Městský soud v Praze na základě žalob přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná. Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že podstatou projednávaných věcí je uložení konečného antidumpingového cla na základě prováděcího nařízení č. 248/201. Článek 1. 1 odst. 1 tohoto nařízení, označený jako „dotčený výrobek“ stanoví, že : *„...dotčeným výrobkem popsaným v oznámení o zahájení je stříž (chopped strands) ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramence (rovings) skleněných vláken, lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, 7019 12 00, 7019 19 10 a ex 7019 31 00 ...).*

Žalobce ani žalovaný, ve svých tvrzeních nerozporují skutečnost, že v případě žalobcem dováženého zboží, jde o rohože vyrobené ze skleněné stříže.

Žalobce v žalobách předně namítá, že v případě jím dováženého zboží, se nejedná o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, ve smyslu tohoto pojmu používaného prováděcím nařízením, ale o rohože ze skleněné stříže, jež nepodléhají konečnému antidumpingovému clu. Rozhodujícím kritériem je přitom dle žalobce popis zboží uvedený v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, jak vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 101/2010-83 ze dne 23.3.2011, či rozhodnutí č.j. 9 Afs 77/2010-133 ze dne 14.4.2011, a nikoliv Taric kódy uvedené ve výše citovaném čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení.

Soud k této žalobní námitce uvádí, že nikoli žalobce, ale žalovaný správně poukázal na podstatu odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 101/2010-83 ze dne 23.3.2011 (shodně rozhodnutí č.j. 9 Afs 77/2010-133 ze dne 14.4.2011). Žalobce účelově využil určité pasáže, jež vytrhl z celkového kontextu a vyznění rozhodnutí, zatímco jeho meritem byl poněkud odlišný právní názor, spočívající v tom, že nikoliv pouze popis zboží uvedený v čl. 1 odst. 1 nařízení, ale kombinace popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 nařízení a příslušného kódu KN jsou rozhodujícími kritérii pro oprávnění celních orgánů uložit konečné antidumpingové clo.

V rozhodnutí 9 Afs 77/2010-133 ze dne 14.4.2011 Nejvyšší správní soud poukázal na provázanost KN a kódů Taric, jejich význam a praktické využití v rámci jednotného vnitřního trhu. Nejvyšší správní soud uvedl, že základním předpisem na úrovni Evropské unie, který upravuje KN, Taric a sazební zařazení zboží, je nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23.7.1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1, zvláštní vydání v českém jazyce Kapitola 02 Svazek 02 s. 382). Toto nařízení je v souladu s čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Výše uvedené nařízení Rady (EHS) zavádí KN

založenou na osmimístných číselných kódech a slovním popisu zboží, která splňuje požadavky jak společného celního sazebníku, tak statistiky zahraničního obchodu Společenství a jiných politik Společenství týkajících se dovozu a vývozu zboží. KN je uvedena v příloze I. nařízení včetně celních sazeb a je každoročně novelizována nařízením Komise publikovaným v Úředním věstníku Evropské unie. V tomto ohledu je tedy zřejmé, že KN je jakožto součást nařízení závazná a přímo použitelná.

Podle čl. 3 odst. 2 nařízení jsou podpoložky Taricu určeny devátým a desátým místem, tvořícím spolu s číselnými kódy KN číselné kódy Taricu. Podle čl. 5 odst. 1 nařízení používá Komise a členské státy Taric při uplatňování opatření Společenství týkajících se dovozu do Společenství a vývozu z něj. Taric (*Tarif Intégré Communautaire*) obsahuje veškerá obchodní opatření stanovená v právních předpisech Evropské Unie, ať už tarifních, zemědělských, či obchodních. Taric má podobu internetové databáze a je denně aktualizován. Z výše uvedeného plyne, že Taric nemá podobu právního předpisu, není publikován v Úředním věstníku, a proto nemůže být právně závazný. Jeho obsahem jsou však informace o obchodních opatřeních obsažených v jiných předpisech Evropské unie, které jsou právně závazné. Z tohoto pohledu je nutné vnímat kódy Taric jako užitečný identifikátor zboží a k němu se vztahujících obchodních opatření. Užije-li deklarant v celním řízení určitý kód Taric, je celní orgán oprávněn předpokládat, že tím odkazuje na konkrétní zboží a konkrétní obchodní opatření, s nimiž je příslušný kód Taric svázán. Shodně je třeba nahlížet na užití kódu Taric celním orgánem ve správním rozhodnutí.

Žalobce v celním prohlášení ze dne 23.1.2014 zařadil dovážené zboží pod položku KN 7019 31 00 s Taric kódem 90. Z uvedeného kódu vyplývá, že v případě žalobcem dováženého zboží se jedná o rohože (7019 31) vyrobené ze skleněného střížového vlákna (Taric kód 90). Vysvětlivky ke KN uvedené ke kódu 7019 31 odkazují na vysvětlivky k položce 7019 31 HS, dle kterých: *„rohože jsou ploché výztuže ze skleněných pramenů skládající se z několika set paralelních filamentů nepravidelně rozdělených (překřížených), kdy tato vlákna mohou být sekaná (rohože ze stříže) nebo nesekaná (rohože z nekonečných vláken) a jsou spojena pomocí vhodného pojiva nebo prošívána.“*

Tvrzení žalovaného o významu KN, kódů Taric a dále také poznámek k třídám či kapitolám a vysvětlivkám k HS, soud potvrzuje i poukazem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, např. rozsudek ve věci C-139/14 Mineralquelle Zurzach AG v. Hauptzollamt Singen, uveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie C 194, strana 12. „...*Je třeba zdůraznit, že všeobecná pravidla výkladu KN stanoví, že pro zařazení zboží jsou směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám.... Podle ustálené judikatury je třeba za účelem zajištění právní jistoty a usnadnění kontrol hledat rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží obecně v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech, jak jsou definovány zněním čísla KN a poznámek k třídám nebo kapitolám... Co se týče vysvětlivek k HS, je třeba dodat, vzdor skutečnosti, že nemají kogentní povahu, jsou důležitými nástroji k zajištění jednotného použití společného celního sazebníku a jako takové poskytují informace využitelné pro jeho výklad...“*

S ohledem na výše uvedené, kde soud poukázal na význam nejen samotného popisu zboží uvedeného v čl. 1 odst. 1 nařízení, ale také na význam KN a kódů Taric, které je nutno vnímat jako užitečné identifikátory zboží a k němu se vztahující obchodní opatření, neposoudil námitku žalobce jako důvodnou.

Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že nelze mezi rohožemi ze stříže a rohožemi z nekonečných vláken v případě uvalení antidumpingového cla činit rozdíl, neboť

v obou případech se jedná o rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken). Naproti tomu je žalobce přesvědčen, že rozdělují-li vysvětlivky ke KN, resp. k HS, rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných skleněných vláken, pak nelze legálně ani rozumně dojít k závěru, že rohože z nekonečných vláken a rohože ze stříže skleněných vláken jsou jedním a tím samým zbožím.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobněji zabýval termínem „*filament*“, jež je do české jazykové verze prováděcího nařízení přeložen jako „nekonečné vlákno“. Dle názoru žalovaného, se žalobce v dané věci drží prostého jazykového výkladu české verze citovaného článku a v něm užitého výrazu „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“ a za určující považuje termín „nekonečné“. Zatímco žalovaný se od výkladu užitého termínu v úzkém slova smyslu oprostil a je toho názoru, že při výkladu tohoto článku se nelze spokojit pouze s jazykovým výkladem, ale je třeba přihlédnout též ke smyslu a účelu právní normy.

S cílem podpořit svou argumentaci, zkoumal žalovaný znění dotčeného článku a v něm užitého výrazu „*filament*“ i v jiných jazykových verzích a dospěl k závěru, že v některých případech se hovoří o rohožích vyrobených z nekonečných skleněných vláken, v jiných případech o rohožích vyrobených ze skleněných vláken. Žalovaný dále dospěl k závěru, že v některých jazykových verzích prováděcího nařízení (např. anglické, francouzské, německé, polské, či slovenské), se v názvu předpisu vyskytuje slovo „nekonečná“ či „kontinuální“ ve spojení s výrazem „*filament*“, avšak v samotném článku 1 se u výčtu dotčených výrobků tento přívlastek již nevyskytuje. Žalovaný dále upozornil na skutečnost, že v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení se hovoří o stříži, kterou nelze v úzkém slova smyslu podřadit pod termín „nekonečná vlákna“.

Soud souhlasí s tvrzením žalovaného, že se v daném případě nelze spokojit s prostým jazykovým výkladem českého znění čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, neboť ta se neshoduje se zněním článku v jiných jazycích členských států Evropské unie.

Ačkoliv v českém znění platí, že: „...*dotčeným výrobkem popsaným v oznámení o zahájení je stříž (chopped strands) ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramence (rovings) skleněných vláken, lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny...*“, ve slovenské, anglické a francouzské verzi již tomu tak není.

Slovenská jazyková verze dotčený výrobek charakterizuje jako: „...*príslušným výrobkom opísaným v oznámení o začatí konania je striž zo skleneného vlákna s dĺžkou nie väčšou ako 50 mm; pramene sklenených vlákien; predpriadza a priadza zo sklenených vlákien a rohože vyrobené zo skleného vlákna okrem rohoží zo sklenenej vlny...*“

obdobně verze anglická: „...*the product concerned as described in the Notice of initiation is chopped glass fibre strands, of a length of not more than 50 mm; glass fibre rovings; slivers and yarns of glass fibre filaments; and mats made of glass fibre filaments excluding mats of glass wool...*“

a francouzská: „*le produit concerné, tel que décrit dans l'avis d'ouverture, regroupe des fils coupés en fibre de verre, d'une longueur ne dépassant pas 50 mm, des stratifils en fibre de verre (rovings), des mèches et filés de filaments en fibre de verre et des mats en filaments de fibre de verre, à l'exclusion des mats en laine de verre...*“

Na základě uvedeného je zřejmé, že pouze české znění dotčeného článku uvádí jako dotčený výrobek „rohož z nekonečného skleněného vlákna“, zatímco verze slovenská, anglická a francouzská uvádí jako dotčený výrobek „rohož vyrobenou ze skleněného vlákna“

s výjimkou rohože ze skleněné vlny. V případě této rozdílnosti, je vhodné, jak uvádí žalovaný, zabývat se dále celkovým smyslem a účelem prováděcího nařízení.

V souladu s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 59 Af 59/2014-71 ze dne 18.9.2015, je soud přesvědčen, že z celkového kontextu nařízení lze dovodit, že pod širší pojem „nekonečná vlákna“ se v prováděcím nařízení podřazují jak nekonečná vlákna v užším slova smyslu, tak i vlákna sekaná. Tento závěr lze podpořit úmyslem zákonodárce, jímž bylo nepochybně zatížit clem dovozy specifických dotčených výrobků, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a přízí, jež stojí v protikladu k pramencům, střiží a rohožím, jako netkaným výrobkům.

Argument žalovaného týkající se žalobcem nevhodně užitého jazykového výkladu dotčeného ustanovení soud doplňuje o rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C-74/13 GSV Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal, uveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie C 164, strana 7: „...*Formulace použita v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva nemůže sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být v tomto ohledu přiznána přednostní povaha vzhledem k jiným jazykovým verzím. Ustanovení unijního práva musí být totiž vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech jazycích Unie. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí.*“

Své závěry žalovaný dále opřel o výkladové stanovisko Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – ochrany obchodu ze dne 29.1.2014 a zápisu ze 103. zasedání Výboru pro celní kodex ze dne 19.3.2013. K dané problematice Evropská komise uvedla: „*Ve vysvětlivkách k HS pro číslo 7019 se uvádí, že: „...rohože jsou plošné výstužné výrobky ze skleněných pramenů, které sestávají z několika stovek jednotlivých filamentů... Ty mohou být sekané (rohože z přerušovaných pramenů) či nikoli (rohože z nekonečného vlákna), v obou případech se však jedná o výrobky z filamentů... Víím, že české orgány se na tuto záležitost u Generálního ředitelství pro obchod a Generálního ředitelství pro daně a celní unii již několikrát dotazovaly. Příčina těchto nejasností je zřejmě lingvistické povahy. Ovšem z technického hlediska – a také s ohledem na znění Vysvětlivek k HS – spadají rohože ze střiže pod obecný pojem „rohože vyrobené z filamentů.“ Z tohoto důvodu podléhají antidumpingovému clu.*“

Tento názor je podpořen též v závěru zasedání Výboru pro celní kodex, ve kterém je uvedeno: „...*kód KN 7019 31 10 se vztahuje na výrobky vyrobené z filamentů (bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv) a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 7019 31 jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného vlákna, jsou vyrobeny z filamentů... Podle představitelů odvětví lze výrazy „filamenty“ a „nekonečné filamenty“ užívat jako synonyma a spadají pod ně též výrobky ze střiže.*“

Na základě výše uvedené argumentace shledal soud tuto žalobní námitku nedůvodnou.

Žalobce dále namítal, že napadená rozhodnutí byla zdůvodněna zejména na výše uvedeném výkladovém stanovisku Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – Ochrany obchodu a závěru Výboru pro celní kodex z roku 2013. Jde o nové podklady opatřené žalovaným až v průběhu odvolacího řízení, o nichž nebyl žalobce žalovaným vyrozuměn a nemohl se k nim v průběhu řízení vyjádřit a navrhnout další důkazy, čímž žalovaný porušil ustanovení o řízení zejm. §115 odst. 2 daňového řádu. Dále žalobce

namítal, že fakt zmiňovaný žalovaným, že se žalobce s těmito podklady seznámil již v předcházejících řízeních, je v ohledu shora uplatněného žalobního důvodu nevýznamný.

Žalovaný ve vyjádření k žalobám k této žalobní námitce uvedl, že celní správě byly výsledky zasedání výboru pro celní kodex týkající se sazebního zařazování předmětného zboží a uplatňování antidumpingového cla na dovozy předmětného zboží z ČLR známy již v době propuštění zboží do volného oběhu a celní úřad také v souladu s výsledky zasedání výboru pro celní kodex antidumpingové clo již při propuštění předmětného zboží do volného oběhu žalobci vyměřil. Rozhodně se dle žalovaného v projednávané věci nejednalo o nové skutečnosti, které byly získány až v odvolacím řízení. Dále žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí na tyto známé skutečnosti odkázal, přičemž zároveň uvedl, že jsou nepochybně známé i žalobci – viz. věta: „*Jak s výsledky zasedání výboru pro celní kodex, tak se stanoviskem Evropské komise, byl odvolatel seznámen v rámci předchozích odvolacích řízení týkajících se ve svém meritu stejné věci (č.j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5.3.2014), tedy v době podání odvolání proti napadenému rozhodnutí mu byly tyto skutečnosti známy.*“

Soud shledal tuto žalobní námitku důvodnou, neboť se žalovaný v rámci odvolacího řízení dopustil závažného porušení jeho procesní povinnosti, když žalobce před vydáním rozhodnutí neseznámil se skutečnostmi a důkazy, které jej prokazují, a dále mu neumožnil, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil. Žalovaný tak porušil ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu, což působí nezákonnost rozhodnutí a je důvodem k jeho zrušení, což shodně uvádí i komentář k daňovému řádu: „*Pokud by odvolací orgán povinnosti seznámit odvolatele s podklady pro rozhodnutí nedostál, zatížil by odvolací řízení vadou, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o odvolání, a bylo-li by rozhodnutí napadeno žalobou, soud ve správním soudnictví by musel rozhodnutí odvolacího orgánu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.* (Komentář k zákonu č. 280/2009 Sb. daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR).

Shodný závěr zastává též Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozhodnutí č.j. 59 Af 59/2014-71 ze dne 18.9.2015, když uvádí: „*S žalobcem lze nepochybně souhlasit v tom směru, že se jedná o stanovisko k právnímu výkladu nařízení č. 248/2011 ze strany kompetentních orgánů Evropské komise nikoli důkazní prostředek v obvyklém slova smyslu, sloužící pro zjištění skutkového stavu věci. Pokud však obsah těchto písemností žalovaný užil na podporu svého výkladu sporné právní otázky, zda se na dovážené skleněné rohože vztahuje antidumpingové clo, nijak žalobce na jeho právech nezkrátil, pokud jej ještě před vydáním svého rozhodnutí s těmito listinami seznámil a poskytnul mu prostor vyjádřit se k nim v průběhu odvolacího řízení.*“ A contrario to znamená, že neseznámení účastníka řízení s předmětnými podklady je nutno posuzovat jako zkrácení práv účastníka řízení.

Byť žalovaný neopírá své rozhodnutí pouze o názory a odpovědi evropských orgánů, tvoří v odůvodnění napadeného rozhodnutí podstatnou část jeho argumentace. Odkaz žalovaného na to, že se žalobce seznámil s těmito podklady již v rámci řízení předcházejících, konkrétně č.j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5.3.2014, je v daných věcech irelevantní, byť se jedná o tvrzení pravdivé. Seznámení žalobce s danými podklady v rámci jiných správních řízení nemůže nahrazovat aktivní plnění procesních povinností žalovaného, neboť tak nedochází k naplnění ustanovení § 115 odst. 2 pro konkrétní řízení, jehož smyslem je ochrana před vznikem překvapivých rozhodnutí, přičemž řádný opravný prostředek je již nadále vyloučen.

Žalobce dále namítal, že výše uvedené právní názory a odpovědi orgánů Evropské unie jsou jen právně nezávazným názorem jiného orgánu veřejné moci, odlišného od žalovaného a navíc jde o názory jsoucí v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahující se k jiné době. Žalobce je přesvědčen, že pro výklad a aplikaci právní normy je podstatné to, co zákonodárce skutečně napsal v právním předpisu a nikoliv to, co podle současného tvrzení celních orgánů a orgánů Evropské unie údajně napsat chtěl.

Přesto, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjadřoval k právní relevanci výkladového stanoviska Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – Ochrany obchodu z roku 2014 a závěru ze zasedání Výboru pro celní kodex z roku 2013, je soud v souladu s výše uvedeným rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem toho názoru, že ačkoliv se nejedná o důkazní prostředky v obvyklém slova smyslu, je nutno přijmout jejich právní relevanci vzhledem k tomu, že Česká republika je součástí jednotného vnitřního trhu, jako taková přijímá závazná a přímo účinná nařízení k jeho efektivnímu fungování, a tudíž by měla uvážit i výkladová stanoviska kompetentních orgánů a institucí k těmto nařízením. Ačkoliv by se v dané věci nemělo jednat o důkazy a podklady pro rozhodnutí jedině, přesto mohou svým významem výrazně přispět k řešení projednávané věci.

Soud nesdílí názor žalobce, že se jedná *jen o právně nezávazné názory jiného orgánu veřejné moci*, ale naopak o výkladová stanoviska objasňující smysl a účel daných nařízení, jež usilují o nastolení jednotnosti v jejich aplikaci v rámci celé Evropské unie.

S ohledem na výše uvedené, dospěl soud k závěru, že žaloba je zčásti důvodná, a proto napadená rozhodnutí žalovaného zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.) Na žalovaném nyní bude, aby znovu rozhodl o daňové povinnosti žalobce, a to s přihlédnutím k závaznému právnímu názoru, vyslovenému v rozhodnutí Městského soudu v Praze.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení o podané žalobě. Náklady představují zaplacený soudní poplatek z podaných žalob (5 x 3.000 Kč) a odměna za zastoupení žalobce advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném po 1.1.2013. Vzhledem ke spojení věcí vycházel soud při stanovení výše odměny za zastupování z ustanovení § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., podle něhož při spojení věcí se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Tarifní hodnota u žalob na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu je částka 50.000 Kč (9 odst. 4 písm c) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), součet tarifních hodnot za 5 spojených věcí představuje částku 250.000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby u této tarifní hodnoty představuje částku 9.300 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby - § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb.), náleží odměna ve výši 18.600 Kč. Součástí odměny jsou režijní paušály po 300,- Kč v každé věci (§ 13 vyhl. č. 177/1996 Sb.) za každý samostatně učiněný úkon v celkové výši 3.000 Kč (v každé věci dva paušály, za 5 žalob deset). Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení částku 21.600 Kč. Zástupce žalobce soudu ani k výslovné výzvě neosvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto tato daň není součástí přiznané odměny. Celkem náklady řízení, s připočtením částky za soudní poplatky ve výši 15.000 Kč, představují částku 36.600 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s.ř.s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Praze dne 25. dubna 2016

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová